

netop naar man er Tilhænger af den Grundbetragtning, er det en logisk Nødvendighed, at man søger at reducere Personellet paa alle de Omraader, hvor det er muligt uden at forringe Tjenesten. Vi staaar jo overfor det mærkelige Forhold, at i Krigsaarene var Arbejdet i Udenrigsministeriet og ude saa vidt mig bekendt meget større omfangsmæssigt og meget betydeligere og ansvarsfuldere kvalitativt, end det er i Øjeblikket, og ikke desto mindre udførtes det med betydeligt ringere Personel, end vi har i Øjeblikket, og det udførtes til det praktiske Erhvervslivs ubetingede Tilfredshed. Disse Kendsgerninger gør det beføjet at rejse det Spørgsmaal, om det ikke er muligt, uden at Tjenestens Effektivitet svækkes, at indskrænke i endnu større Omfang og paa en rationellere Maade end foreslaaet i det Lovforslag, den højtærede Udenrigsminister har lagt paa Tingets Bord.

I denne Forbindelse vil jeg endnu pege paa en Institution, jeg allerede nævnte forleden, som jeg tror ogsaa fortjener i højeste Grad at komme i Rigsdagens Smeltedigel. Det er Traktatkommissionen. Jeg ser ikke rettere end, at denne Kommission er overflødig, at den slet ikke svarer Regning for det, den koster. Min Kritik gælder ikke i mindste Maade dens Chef, tidligere Departementschef Clan, personlig. Jeg tror, han har været en udmærket pligtopfyldende og forstandig Embedsmand i de vanskelige Krigsaar, da han var Leder af det økonomiske Departement, det konsularøe Departement i Udenrigsministeriet, men jeg kritiserer Embedet som saadant, jeg kritiserer Institutionen. Jeg mener, at det Arbejde, denne Kommission har at udføre, er et Arbejde, som netop henhører under den politiske Sektion i Udenrigsministeriet i Samarbejde med Handelsministeriet og med vore private Erhvervsorganisationer. Den Opgave at udarbejde Udkast, Forslag til et rationellere Traktatsystem, til Traktater, der paa virksomere Maade end vore nuværende Traktater kunde aabne Adgang til fremmede Markeder, den Opgave er simpelt hen uløselig, saa længe vi ikke har en tidssvarende Toldpolitik. Man kan ikke føre tidssvarende Traktatpolitik, udarbejde tidssvarende Traktater uden at have en tidssvarende Toldlovgivning, og en tidssvarende Toldlovgivning vil Venstre som bekendt under ingen Omstændigheder være med til. En Toldreform med moderne

Dobbelttariffer, tarif minimal og tarif general, paa Grundlag af hvilke man slutter Handelstraktater og faar igen en tredje Tarif, tarif conventionel, en saadan Politik, som er kendt i de fleste civiliserede Lande i Europa og fulgt med udmærkede Resultater, er der ubetinget slaaet Bom for af det regerende Venstre, og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke rettere end, at en Kommission af den Beskaffenhed som Traktatkommissionen er inderlig overflødig. Til det formelle Arbejde, det juridiske Arbejde, den kan udføre, Gennemgang af Traktater udarbejdede i Udenrigsministeriet eller Redaktion af Udkast til Traktater, som igen passerer Udenrigsministeriet, inden de kommer her, behøver man ikke en Chef og to Fuldmægtige, der tilsammen koster 33 000 Kr. aarlig, thi det maa kunne gøres meget, meget billigere.

Jeg tror altsaa, at der er adskillige Omraader i Udenrigstjenesten, hvor det er muligt at spare og reducere Personel i betydelig højere Grad end anvist i det Lovforslag, der her er lagt paa Tingets Bord. Jeg tror, at med Hensyn til den organisatoriske Side af det Lovforslag, den højtærede Udenrigsminister har fremsat for os, kan der foretages Forbedringer, og jeg haaber, at man fra konservativ Side — efter de Udtalelser, der er faldet, er der vist ingen Tvivl i saa Henseende — vil være virksom for, at den organisatoriske Side faar en saadan Gennemgang, at Tjenesten bliver mere praktisk tilrettelagt, end den vil blive, naar man samler sammen hulter til bulter alt, hvad der har Betydning i det Departement, der kaldes den politisk-handelspolitiske Afdeling.

Fra konservativ Side har det jo altid været anerkendt, i hvert Fald saa længe jeg har siddet i Rigsdagen, hvilken overordentlig Betydning Udenrigsledelsen har for det danske Samfund. Vi har anerkendt dens Betydning ikke blot rent praktisk, økonomisk og politisk, men vi har ogsaa anerkendt dens repræsentative Betydning, og jeg haaber ikke, at man vil være med til at være smaalig med Lønningerne overfor de Embedsmænd, som har ansvarsfulde Repræsentationsopgaver for Danmark udadtil; man maa ikke bedømme deres Lønningers Størrelse efter indre danske Forhold. Jeg vil ogsaa hævde, at adskillige af de øverste Embedsmænd herhjemme ikke i mine Øjne er lønede saaledes, som de fortjener, naar de yder det Arbejde, der kræves paa den paagældende Post, men saa meget mere haaber jeg, at alle Kræfter maa blive sat ind paa at reducere der,